

- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Parlament Europejski zostaje zobowiązany do zapłaty kwoty 7 500 EUR na rzecz EM.
- 4) Parlament Europejski pokrywa, oprócz własnych kosztów związanych zarówno z postępowaniem w pierwszej instancji w sprawie T-599/19, jak i z postępowaniem odwoławczym, połowę kosztów poniesionych przez EM w związku z tymi postępowaniami.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 431 z 25.10.2021.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie  
(Polska) w dniu 12 stycznia 2022 r. – TL, WE przeciwko Getin Noble Bank S.A.**

(Sprawa C-28/22)

(2022/C 284/12)

Język postępowania: polski

**Sąd odsyłający**

Sąd Okręgowy w Warszawie

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: TL, WE

Strona pozwana: Getin Noble Bank S.A.

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy zgodna z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 roku w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (<sup>1</sup>) jest taka wykładnia prawa krajowego, która, w przypadku braku możliwości dalszego obowiązywania umowy po wyeliminowaniu z niej postanowień niedozwolonych uzależnia początek biegu terminu przedawnienia roszczeń restytucyjnych przedsiębiorcy od któregokolwiek z poniższych zdarzeń:
  - a) zgłoszenia przez konsumenta wobec przedsiębiorcy roszczeń lub zarzutów opartych o niedozwolony charakter postanowień umownych albo od udzielenia przez sąd, działający z urzędu, informacji o możliwości uznania postanowień umowy za niedozwolone, albo
  - b) złożenia przez konsumenta oświadczenia o otrzymaniu przez niego wyczerpującej informacji o skutkach (konsekwencjach prawnych) jakie wiążą się z brakiem możliwości dalszego obowiązywania umowy, w tym informacji o możliwości występowania przez przedsiębiorcę z roszczeniami restytucyjnymi i zakresie tych roszczeń, albo
  - c) zweryfikowania w postępowaniu sądowym wiedzy (świadomości) konsumenta odnośnie skutków (konsekwencji prawnych) braku możliwości dalszego obowiązywania umowy bądź pouczenia o takich skutkach udzielonego przez sąd, albo
  - d) wydania przez sąd prawomocnego wyroku rozstrzygającego spór pomiędzy przedsiębiorcą i konsumentem,
- 2) czy zgodna z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG jest taka wykładnia prawa krajowego, która, w przypadku braku możliwości dalszego obowiązywania umowy po wyeliminowaniu z niej postanowień niedozwolonych, nie nakłada na przedsiębiorcę, wobec którego konsument wystąpił z roszczeniami związanymi z istnieniem w umowie niedozwolonych postanowień, obowiązku podjęcia samodzielnych działań zmierzających do zweryfikowania czy konsument jest świadomy skutków wyeliminowania z umowy postanowień niedozwolonych lub braku możliwości dalszego obowiązywania umowy,

- 3) czy zgodna z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG jest taka wykładnia prawa krajowego, która, w przypadku braku możliwości dalszego obowiązywania umowy po wyeliminowaniu z niej postanowień niedozwolonych, przewiduje, że termin przedawnienia roszczenia restytucyjnego konsumenta rozpoczyna swój bieg zanim rozpocznie się bieg terminu przedawnienia roszczenia restytucyjnego przedsiębiorcy,
- 4) czy zgodna z art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG jest taka wykładnia prawa krajowego, która, w przypadku braku możliwości dalszego obowiązywania umowy po wyeliminowaniu z niej postanowień niedozwolonych, przewiduje, że przedsiębiorcy przysługuje prawo do uzależnienia zwrotu świadczeń otrzymanych od konsumenta od równoczesnego zaoferowania przez konsumenta zwrotu świadczeń otrzymanych od przedsiębiorcy lub zabezpieczenia przez konsumenta dokonania takiego zwrotu, przy czym przy określeniu wysokości świadczenia należnego od konsumenta nie zostaną uwzględnione kwoty, roszczenie o zwrot których uległo przedawnieniu,
- 5) czy zgodna z art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG jest taka wykładnia prawa krajowego, która, w przypadku braku możliwości dalszego obowiązywania umowy po wyeliminowaniu z niej postanowień niedozwolonych, przewiduje, że w przypadku skorzystania przez przedsiębiorcę z uprawnienia, o którym mowa w pytaniu 4, konsumentowi nie przysługiwać będą w całości lub w części odsetki za opóźnienie za okres od otrzymania przez przedsiębiorcę wezwania do zwrotu świadczeń.

(<sup>1</sup>) Dz.U. 1993, L 95, s. 29

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelną Sąd  
Administracyjny (Polska) w dniu 16 lutego 2022 r. – C. Sp. z o.o. (obecnie w likwidacji) przeciwko  
Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej**

(Sprawa C-108/22)

(2022/C 284/13)

Język postępowania: polski

**Sąd odsyłający**

Naczelną Sąd Administracyjny

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: C. Sp. z o.o. (obecnie w likwidacji)

Strona pozwana: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

**Pytanie prejudycjalne**

Czy art. 306 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (<sup>1</sup>) należy tak interpretować, że może on dotyczyć podatnika, który jest konsolidatorem usług hotelowych i nabywa oraz odsprzedaje usługi noclegowe innym podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą, gdy transakcjom tym nie towarzyszą żadne inne usługi dodatkowe?

(<sup>1</sup>) Dz.U. 2006, L 347, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelną Sąd  
Administracyjny (Polska) w dniu 18 lutego 2022 r. – Dyrektor Izby Administracji Skarbowej  
w Warszawie przeciwko W. Sp. z o.o.**

(Sprawa C-114/22)

(2022/C 284/14)

Język postępowania: polski

**Sąd odsyłający**

Naczelną Sąd Administracyjny